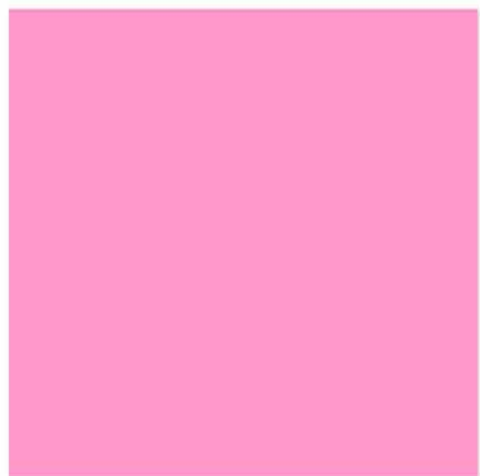
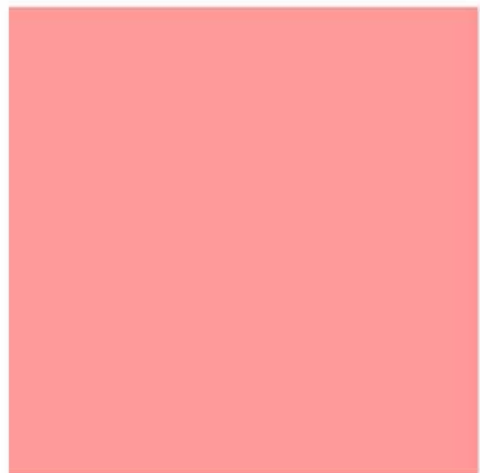
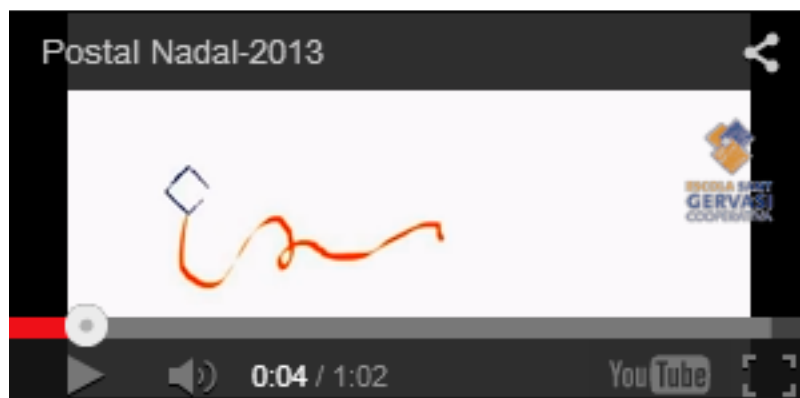

Karpants

Amb la col·laboració de:

Fundació Privada
• Sant Gervasi •

Índex

Editorial

Projecte
Desen-
dolla

Entrevis-
ta Dani
Utges

El conte
pren
vida

Scratch

Celebri-
ties

Setma-
na de la
ciència

Eurolys

Bibliote-
ca per-
sonal

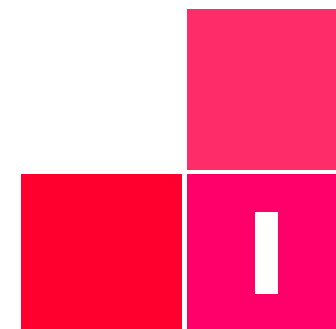
Nous
alum-
nes

Presen-
tació dels
equips

Cara a
cara

Els clubs
de lec-
tura

El prín-
cep i la
princesa

Editorial

Som gent de pas, els humans, i per a nosaltres no hi ha res definitiu. Sempre ens estem reinventant, sempre estem reescriuint la nostra història. Ens agraden els edificis enormes i sòlids que desafien el pas dels segles; creem institucions pensant, no només en la generació present, sinó en totes les que vindran; ens fa nosa i, de vegades, ens angossa la provisionalitat i aspirem contínuament a una estabilitat que associem amb una tranquil·la i beata plenitud; però, el cert és que la nostra estranya naturalesa d'ésser en construcció permanent no s'avé amb el que ja està acabat. Quan un cadell de lleó creix, esdevé definitivament un lleó fins al dia

de la seva mort. Quan un cadell d'humà creix, arriba a ser mai un home o una dona definitius?

Fem via, som inquiets, tibem de nosaltres mateixos en mig del buit, com feia el Baró de Münchhausen, que va baixar de la Lluna amb dos trossos de corda que anava lligant, deslligant i relligant successivament, que es va rescatar d'un fangar on havia caigut estirant-se a ell mateix pel seu cabell. Perquè nosaltres, per poder satisfer el nostre desig, la nostra necessitat de novetat i de canvi, inventem punts de suport on no hi són.

I passem, i canviem i tot el que creem també passa i canvia. Mirem cap enrere amb nostàlgia i mirem cap endavant amb curiositat, a vegades amb una certa por pel desconegut, a vegades amb un cert alleugeriment, perquè ens ensopeix i ens avorreix la repetició.

També **XARPANTS** canvia i es vol reinventar. La nostra revista està buscant noves formes i nous continguts per a un nou **XARPANTS** que encara està, com qui diu, a les beceroles. Què en sortirà? De moment arriba aquest nou número en suport digital que ja és el 56. Esperem que us agradi.

El cert és que la nostra estranya naturalesa d'ésser en construcció permanent no s'avé amb el que ja està acabat.

Projecte Desendolla

Un projecte educatiu per a tota la comunitat educativa que fomenta la cultura de l'estalvi i l'ús racional de l'energia.

Actualment, en ple segle XXI, ningú no dubta que els recursos naturals que la Terra ens ofereix són limitats. Aquesta idea, que actualment no ofereix cap mena de dubte, no sempre ha estat així d'acceptada, de manera que, encara avui en dia, els humans estem desenvolupant societats basades en el consum excessiu dels recursos naturals.

Ja l'última dècada del segle XX va prendre força el concepte de sostenibilitat, basat en la idea de buscar que les nostres relacions amb els recursos que ens ofereix el planeta fossin més raonables i permetessin un plantejament de futur ecològicament acceptable on fos compatible el manteniment dels equilibris dels ecosistemes amb l'activitat humana.

A l'Escola no podem ni volem estar d'esquena al fet que els nostres alumnes, com a futurs ciutadans adults, han de rebre una formació en els valors i les actituds actives que implica la sostenibilitat ambiental.

El projecte **DESENDOLLA**, ja des dels seus inicis, respon a aquest objectiu de formació. El projecte però, no solament implica alumnes i professors, és un projecte global que implica al conjunt de

la comunitat educativa de l'escola Sant Gervasi.

DESENDOLLA no és doncs només un projecte destinat a estalviar energia elèctrica a l'Escola, és bastant més que això, és un projecte que té per objectiu fonamental aconseguir una manera diferent de relacionar-los amb el nostre "entorn energètic", una forma d'aprendre a socialitzar la sostenibilitat energètica. Que es vol dir amb això? Com a comunitat educativa que som pretenem, canviant actituds, arribar a formar en els valors de l'estalvi energètic, de tal manera que poden reduir el consum d'energia sense inversió econòmica, només educativa.

A **DESENDOLLA**, per tant, desenvolupem tot un seguit d'activitats dirigides a què tots els membres de la comunitat educativa, i evidentment els alumnes en especial, adquireixin i es facin seves les actituds que facilitin un menor consum d'energia.

Hem organitzat tallers de consum amb els alumnes per tal que ells mateixos valorin tant el consum que fan a l'Escola com les mesures que es poden prendre per reduir el consum. S'han rotulat tots els interruptors amb gomets de colors per afavorir un ús racional de la llum artificial,

s'han organitzat xerrades per al personal no docent, en especial per a les persones que treballen a manteniment com als serveis de neteja, etc.

Per altra banda tenim monitoritzada tota l'Escola, d'aquesta forma podem mesurar i controlar els nostres consums en cada

edifici, dia a dia i hora a hora.

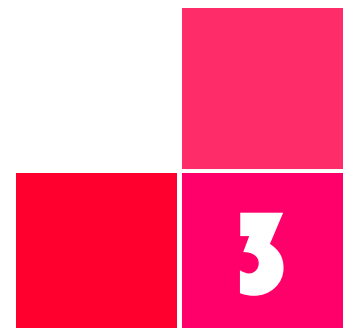
Això ens ha permès, al llarg del curs 2012-2013, estalviar un 17% de l'energia consumida per la comunitat educativa.

De cara al curs actual volem seguir endavant amb el projecte, retolant finestres per evitar fuges de calor, seguirem fent taller sobre l'estalvi energètic, etc.

Ens ha permès, al llarg del curs 2012-2013, estalviar un 17% de l'energia consumida per la comunitat educativa.

En definitiva, **DESENDOLLA** no és un projecte educatiu més, i no ho és perquè l'hem desenvolupat tots plegats, nens i adults, i d'aquesta forma hem crescut com a persones més respectuoses amb el que ens envolta, en aquest medi natural que ens permet viure i que ha de permetre viure a les societats futures.

Daniel Selva

Dani Utges

Enginyer i exalumne de l'Escola. La gestió energètica per a millorar les empreses i fer empresa.

Dani Utges, treballador de l'empresa DEXMA, va entrar-hi com a becari durant el 2010. Llavors, aquesta organització era una petita start-up que comptava només amb 5 treballadors. Ara, tres anys després, en Dani hi ocupa el càrrec d'Enginyer de Producte desenvolupant el software de gestió energètica DEXCell Energy Manager. L'empresa ha incrementat el nombre de treballadors fins a 26 i té presència a 21 països.

Dani, ens podries parlar sobre a què es dedica DEXMA?

Bé, doncs, DEXMA és una empresa on fem una eina de gestió energètica, el DEXCell Energy Manager, que t'ajuda a estalviar energia, detectant ineficiències en els teus consums d'electricitat, gas o aigua en temps real, gràcies a la monitorització energètica. Els nostres clients poden accedir a aquestes dades en temps real des de qualsevol explorador web i a qualsevol part del món, analitzar-les mitjançant les funcionalitats més potents del mercat i aconseguir estalvis.

Què et va impulsar a prendre la decisió d'entrar a formar part de l'empresa?

Sempre m'havia interessat pel món de les start-up, empreses joves, amb empenta i amb ganes de canviar el món, on els pocs recursos se substitueixen per grans dosis d'il·lusió. Va ser un encert per a la meua carrera triar aquest perfil d'empresa per començar, ja que, en ser tan poca gent, has d'aportar molt valor i superar-te dia a dia.

Per crear una empresa d'aquestes característiques imagino que caldria disposar d'un capital inicial. Va sortir dels estalvis dels fundadors o van haver de demanar un crèdit?

Els 3 fundadors principals de DEXMA van guanyar un premi de joves emprenedors cap a l'any 2007, dotat de 15.000 euros i d'un espai on començar a treballar que vindria a ser una petita oficina. A partir d'aquí, l'empresa va anar superant fases d'inversió fins a tenir un

volum correcte per començar a expandir l'organització.

Quin seria el principal projecte que teniu al cap o que ja hi esteu treballant?

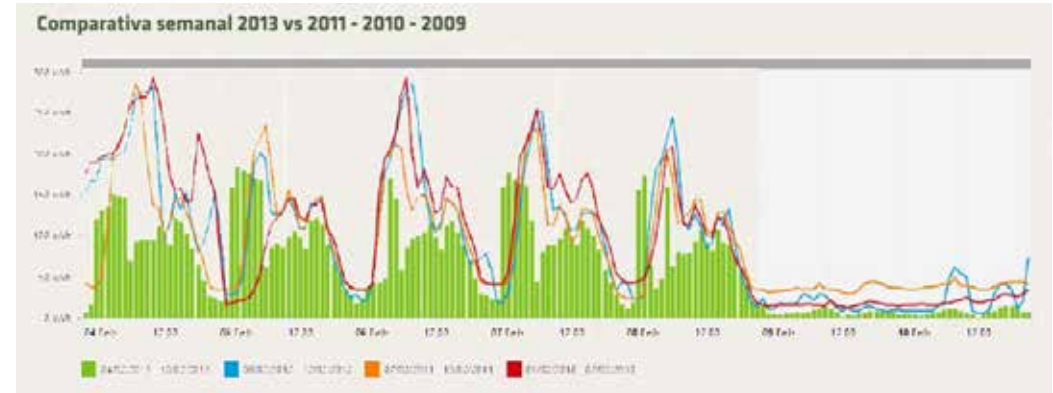
El nostre principal repte és fer arribar la gestió energètica a quanta més gent millor, ajudar a aconseguir estalvis i millorar el medi ambient. Volem que tothom sigui conscient que l'energia és un bé escàs i que no es pot anar malgastant. És per això que la

nostra eina s'implanta a escoles com el Sant Gervasi on venim treballant des de l'any 2011, indústries molt grans, sector terciari i domèstic.

Com bé has dit, esteu treballant amb l'Escola Sant Gervasi des de fa un parell d'anys. Ens podries explicar en què consisteix aquest projecte?

Bé, en aquesta escola hem aconseguit engegar el projecte Desendolla, un projecte molt interessant i engrescador que pretén fer arribar la gestió energètica a tota la comunitat educativa, incloent els alumnes, professors, personal administratiu, personal de manteniment i direcció.

Gràcies al DEXCell Energy Manager i a l'acció de la comunitat, s'ha entès el comportament energètic de l'Escola i s'han modificat el comportament de la comunitat, convertint-se en molt més eficient i aconseguint reduir el consum energètic i les emissions de CO2 a l'atmosfera. Al mateix temps, estem fent arribar els consums energètics a les aules i ensenyem als alumnes els hàbits bàsics per fer-ne un bon ús, aportant valors educatius.

Es van produir millores en aquest àmbit? Quan es va aconseguir estalviar?

Si deixem de banda el consum del centre tecnològic que tenim (UCT), la comunitat d'alumnes i professors va aconseguir un estalvi energètic del 35% gràcies al projecte, fet que és realment significatiu i deixa en evidència el gran potencial d'estalvi que existeix actualment, o, dit d'una altra manera, la quantitat d'energia que llencem.

Ja que parlem de l'Escola, tu n'ets exalumne. Com recordes el teu pas per les seves aules?

El meu pas per l'Escola Sant Gervasi va ser molt profitós. Vaig entrar a 1r d'ESO i m'hi vaig estar fins a finalitzar el Batxillerat tecnològic. Conservo molts bons records del meu pas per l'Escola. De fet, encara tinc contacte amb alguns professors i conservo una gran amistat amb alumnes que he conegut aquí.

Dani, per acabar, ens podries

explicar en quins àmbits creus que t'ha ajudat l'Escola per arribar a on estàs?

A l'Escola, des de ben petits, ens van inculcar aquest sentiment d'arribar a fer més del que podíem. Els professors són estrictes i sempre et demanen el 110%. Quan arribes a la universitat i després al món laboral t'adones que l'esforç i el sacrifici són les claus per assolir l'èxit, juntament amb la motivació de fer allò que t'agrada.

*Julen Tortosa
Mollet, 12/11/2013*

L'hora del conte ara és el conte pren vida

Aquest curs "L'Hora del conte" canvia de format i de nom. El Projecte passa anomenar-se "EL CONTE PREN VIDA".

EL CONTE PREN VIDA és un programa d'activitats que giren al voltant de la descoberta de la lectura, el món dels contes i la biblioteca d'aula. Aquestes

El treball es completa amb l'escenificació i dramatització d'un conte que preparen conjuntament els equips de mestres de cada un dels cicles implicats i la

activitats estaran adreçades als alumnes de Parvulari i de Cicle Inicial de Primària, etapes on es desenvolupa el gruix del procés d'aprenentatge de la lecto-escriptura.

responsable de teatre de l'Escola. Els alumnes d'ESO, de Batxillerat i exalumnes que també formen part dels diferents grups de teatre de l'Escola s'encarreguen de fer l'adaptació i

l'escenificació de cada un dels contes a l'Auditori de l'Escola.

Paral·lelament, a cada aula, es presenta tot un treball de

Dins del bagul hi ha diferents objectes, col·leccions d'imatges, música, disfresses i diferents materials, en ocasions sorprenents per als més petits. L'objectiu és que a cada aula, i a partir d'una proposta didàctica, els alumnes s'apropin progressivament al món del nou conte.

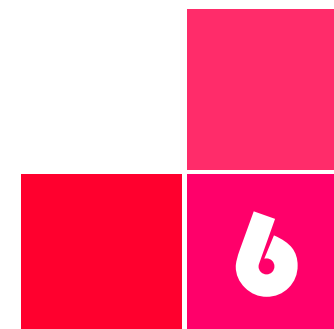
Amb **EL CONTE PREN VIDA**, els infants descobreixen un nou vocabulari, escolten música i cançons que els transporten a dins del conte, tot motivant la conversa i la verbalització de conceptes previs.

Per exemple, en el conte "El tigre doma el domador" el bagul ens apropa al món del circ a

descoberta del conte treballat a partir del **BAGUL DEL CONTE**.

Els alumnes d'ESO, de Batxillerat i exalumnes que també formen part dels diferents grups de teatre de l'Escola s'encarreguen de fer l'adaptació i l'escenificació del conte.

Durant els dies previs a la representació apareix a les aules: El Bagul. En obrir les portes descobrim tot un plegat de propostes i d'activitats i material per presentar els diferents temes que es tracten en cada un dels contes.

través de l'art, de les imatges, dels objectes i de la roba d'alguns actors del circ com els pallassos, els domadors, els malabaristes... , de la música d'en Fellini i amb històries ben motivadores per a tots. Es crea així, un ambient previ que pretén motivar els alumnes per tal de descobrir (preguntar, explicar, llegir, mirar...) més coses sobre el circ.

Un altre exemple diferent seria la proposta que es va fer per al conte, on a partir d'una carta

El bagul deixa a cada grup uns quants exemplars del conte que s'està treballant perquè formi part de la biblioteca d'aula. En algunes ocasions el conte només es presenta en format digital. Amb el conte en format tradicional s'inicia un servei de préstec. D'aquesta manera els nens i les nenes es poden emportar el conte a casa durant uns dies o el poden veure i sentir de forma dinàmica en format digital. Les diferents activitats i els llibres digitalitzats es poden consultar als Blocs de Parvulari i CI o al Clickedu. El treball es podrà continuar a casa i podrà ser una eina més que motiv i engresqui l'alumne en el procés d'aprenentatge de la lecto-escriptura.

d'en Pere Agulla, sabater i artesà del cuir, els alumnes poden escriure-li dubtes o preguntes sobre l'ofici de sabater a en Pere, personatge protagonista del conte, i ell els dona resposta.

Cada curs s'organitzaran quatre **CONTES QUE PRENEN VIDA** amb quatre adaptacions de contes o històries diferents. El treball que es proposa per cada un dels contes és totalment diferent i tot cercant que la varietat de propostes ajudi la motivació dels infants, ens assegurem vetllar per la diversitat i afavorir la participació i la

col·laboració de les famílies amb suports i propostes variades.

Aquest curs iniciem **EL CONTE PREN VIDA** amb una adaptació del llibre "EL PETIT PRÍNCIP" de Saint-Exupéry amb motiu, l'any 2013, del 70è aniversari de la publicació del llibre El Petit Príncep i, l'any 2014, del 70è aniversari de la mort d'Antoine de Saint-Exupéry.

Scratch: què és i com funciona

Scratch és un programa informàtic que acostua el llenguatge de programació als infants i als adolescents. Es tracta de programar perquè els personatges i/o els objectes facin allò que nosaltres volem. D'aquesta manera podem, fins i tot, crear els nostres propis videojocs, històries digitals, robots...".

El funcionament és molt simple, ja que les ordres que hem de donar tenen forma de peça de trencaclosques. De manera que, hem d'unir les ordres corresponents perquè funcionin seqüencialment.

Podem utilitzar aquest programa descarregant la versió 1.4, és la que utilitzen els alumnes a l'escola, des d'aquest enllaç:

http://scratch.mit.edu/scratch_1.4/. O bé, podem fer servir la versió 2.0, que és la versió online del programa, a la qual accedim des del botó CREA, a la web oficial.

Per a més informació sobre el programa i el seu ús, podeu descarregar-vos l'aplicació Scratch-Català o visitar el web <http://scratchcatala.com/>.

Scratch a l'escola

Aquest és el tercer curs que els alumnes de l'escola treballen el llenguatge computacional. Actualment, el programa dissenyat per l'equip docent introdueix l'Scratch al cicle inicial i es treballa durant tota la primària. Durant els dos cursos de cicle mitjà, combinem la programació des d'Scratch amb el Lego Wedo, per tal d'introduir el nostre alumnat en el món de la robòtica.

Però, per què és necessari tot això? L'experiència d'aquests darrers cursos ens indica que introduint el llenguatge de programació a les nostres aules, estem incentivant el raonament creatiu, els processos col·laboratius, la lògica computacional, la diversitat de solucions davant d'un mateix repte... a més de treballar conceptes matemàtics abstractes com les coordenades, els nombres negatius o la orientació espacial d'una manera pràctica, atractiva i motivadora.

Repte n.1: el laberint

A partir d'ara, a cada número de la revista Xarpants, hi trobareu un concurs ple de reptes. Haureu de trencar-vos la closca una mica i trobar les ordres que hi faltin o els errors que existeixin en les diferents ordres de la programació.

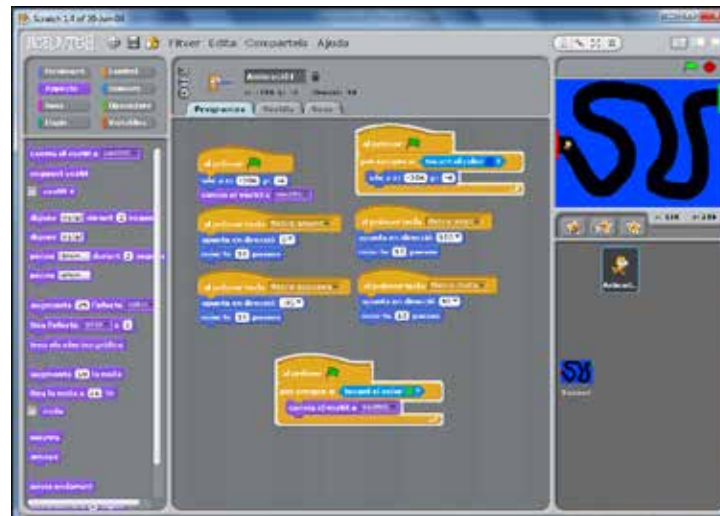
Cal que corregiu els errors per tal que el nostre amic, l'Scratch (el gat), faci cas d'aquestes ordres i acabi fent el que es demana al repte.

que envieu la vostra resposta via e-mail a la següent adreça:

scratch@santgervasi.org

* Teniu temps per participar-hi fins a finals de febrer del 2014.

Si voleu participar-hi només cal

PUNT D'INICI

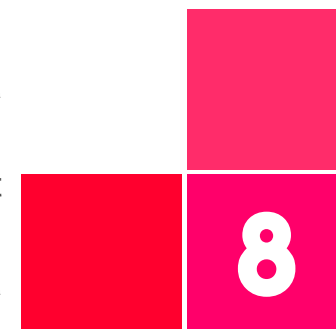
SI TOCA LA VORA TORNA A L'INICI

MISSATGE DE FELICITACIÓ AL FINAL

Ordres:

1. Volem que l'Scratch es mogui seguint les fletxes del teclat.
2. En prémer la bandera verda, l'Scratch ha d'aparèixer a la línia (vermella) de SORTIDA.
3. Si toca una de les vores del recorregut haurà de tornar al punt d'inici.
4. Si toca la línia d'arribada (verda) haurà d'aparèixer un missatge de felicitació.

Celebrities

Voleu rebre una foto signada d'un dels vostres actors, actrius, jugadors, cantants ... favorits?

Des de fa més de cinc anys i per mitjà d'una pàgina web, els alumnes de 2n de Cicle Superior busquen l'adreça de correu "tradicional" del personatge famós a qui volen escriure i li

sobre aquella adreça. Comenten si els contesten o no i què és el que han rebut.

Al llarg de tots aquest anys els han contestat moltes "celebrities". Els han enviat fotos signades i dedicades, pòsters, enganxines ...

demanen una foto signada i dedicada.

Els alumnes han de buscar l'adreça del personatge, i han de llegir els comentaris que altres persones d'arreu del món deixen

FANMAIL.BIZ

The Celebrity Addresses Database

Actors |

Eddie Murphy, Michael Jordan, Shake O'Neal, Debby Ryan, Katy Perry ...

Animeu-vos i escriviu-los vosaltres mateixos. Esperem que us contestin!!!!

Setmana de la ciència

En el marc de la 18a Setmana de la Ciència (del 15 al 24 de novembre de 2013), el Departament de Ciències de l'Escola va organitzar la Science Week.

Els alumnes d'Educació Infantil han estat treballant les llums i les ombres, les trajectòries i els camins i el descobriment del so. Al Cicle Inicial de Primària, els alumnes de 1r han estat treballant diverses experimentacions i a 2n, van anar d'excursió a Gallecs per realitzar un estudi científic de l'entorn rural.

A Cicle Mitjà, Cicle Superior i ESO, hem continuat amb

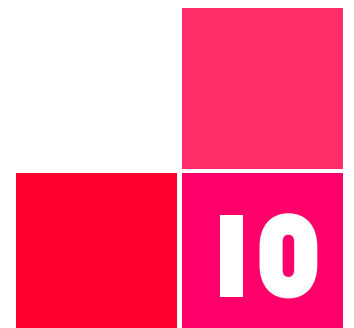
l'àrea de Recursos Naturals del Consell Superior d'Investigacions Científiques (CSIC).

La cloenda de la Science Week va tenir lloc el divendres 22 de novembre, en la qual l'AMPA de l'Escola, juntament amb els professors, va fer lliurament dels diplomes, d'un mineral i un portaentrepà a tots els alumnes participants.

Departament de Ciències de l'Escola

l'aplicació del mètode científic experimental dins del projecte de Recerca Científica a l'Escola. El resultat de tot això es va poder veure en la 2nd Sant Gervasi Science Research Fair, amb una nombrosa assistència per part de les famílies.

Els alumnes de 1r de Batxillerat Científic van visitar, com cada any, l'Institut de Ciències del Mar de Barcelona, que pertany a

The Importance of being Eurolys 2013

Scambio Internazionale Multilaterale alla città de Rivoli

Cinc alumnes de batxillerat de l'Escola, acompanyats d'un professor, van participar entre els dies 2 i 10 de juliol en un intercanvi internacional organitzat per l'àrea de joventut de la comuna de Rívoli, una ciutat propera a Torí que està agermanada amb Mollet del Vallès. En la trobada van participar també joves d'edats compreses entre els 15 i els 22 anys provinents de Rívoli, Montelimar (França), Ravensburg (Alemanya), Roman (Romania) i Varazdin (Croàcia).

En total, un grup de trenta-tres joves, quatre professors/es i tres animadors de l'Associazione Eufèmia (en Pasquale, la Veronica i la Vera) van prendre part en un seguit d'activitats que, amb el títol de **THE IMPORTANCE OF BEING EUROLYS 2013** i sota el lema *Witnesses of the past for the new European Citizenship* (Testimonis del passat per a la nova Ciutadania Europea), van girar al voltant de tres temes: la creativitat, la importància d'aprendre dels valors del passat –en concret, dels encarnats pels resistents europeus durant l'època del feixisme i el nazisme– i la necessitat d'exercir una ciutadania activa que asseguri el futur d'Europa i dels seus principis

democràtics. Els jocs, els tallers, les vetllades interculturals, els debats, les visites a Rívoli i a Torí, els àpats compartits... van contribuir, no només a la reflexió

activa sobre aquests temes, també a la convivència, a establir relacions d'amistat, al coneixement d'altres països europeus i a experimentar intensament la pertinença a una realitat històrica comuna. Entre aquestes activitats, la més emotiva va ser la participació en l'acte commemoratiu que se celebra cada any en record i homenatge del partisans italians del Colle del Lys.

El Colle del Lys és un pas dels Alps occidentals proper a Rívoli que connecta les conques dels rius Po i Roina. Les muntanyes que l'envolten es van convertir a finals de la Segona Guerra Mundial en l'amagatall de joves provinents de Cremona i d'altres localitats del Piemont decidits a fer front al feixisme i al nazisme. Aquests joves, el seu idealisme i la seva lluita per la llibertat són considerats a Itàlia com a precursors de l'actual democràcia. Al Colle del Lys, en el marc de l'acampada i de les activitats que organitza cada juliol el Comitato Resistenza Colle del Lys, els participants en l'intercanvi van tenir l'oportunitat de conèixer de prop la seva història a partir d'una exposició, de les explicacions de la presidenta i d'altres membres del Comitè i de les paraules d'un parell de partisans supervivents, testimonis vius d'un dels períodes més foscos de la història del continent. També van poder conversar amb alguns joves europeus que, a través de diferents ONGs, participen en iniciatives en favor de la pau i la justícia en diferents indrets del món. Finalment, el diumenge dia 7 de juliol al matí, van prendre part en l'homenatge institucional als partisans.

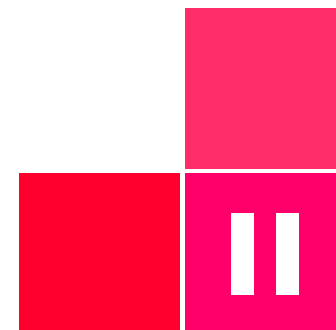
La llengua de l'intercanvi va ser l'anglès, però en les converses informals sonaven també l'italià, el francès, el castellà, l'alemany... palesant una realitat plurilingüe que va ser viscuda amb una estimulant naturalitat.

Precisament, un dels aspectes més interessants de l'intercanvi va ser la constatació que l'aprenentatge d'idiomes permet, més enllà de fer-se entendre per

altres persones, la possibilitat de crear lligams personals i espais per a les vivències comunes. Alguns hi van aprendre les seves primeres paraules en català, croata, romanès... Tots van fer servir l'anglès com a llengua comuna.

L'èxit de la trobada deu molt als seus organitzadors, sempre atents i disposats a ajudar a resoldre qualsevol tipus de contratemps; als animadors, que van propiciar un clima distès i participatiu; a l'encant de Rívoli, del Colle del Lys i de Torí, i a la cordialitat i simpatia dels amfitrions italians, que tan bé van acollir els participants.

vam passar junts.

Experiències com aquesta són les que et preparen per a un futur, on hauràs de conèixer gent i endinsar-te a l'aventura amb ganes d'aprendre i amb la ment el més oberta possible per ser capaç de veure les diferents oportunitats que et presenti la vida.

Andrea Conde

Aquesta és la darrera fotografia presa abans d'abandonar Rivoli, la ciutat piemontesa que tan bé ens va acollir durant dues setmanes. Va ser una experiència magnífica i gratificant on vam conèixer moltes persones interessants i vam enfortir llaços d'amistat. Gràcies Rivoli!

Alexandre Díaz

Està demostrat que els moments més memorables d'un viatge són aquells que no es planifiquen. Aquests que ocorren simplement perquè hi ha harmonia. Això és el que va ser Rivoli: un viatge memorable.

L'experiència de compartir onze dies amb els meus quatre companys, que ens vam unir molt, i amb gent d'arreu d'Europa va ser molt enriquidora.

Vam conèixer noves ciutats i traces de nous idiomes i cultures. Entre riures i rialles els dies van anar passant i el lligam entre uns i altres es va enfortir. Vam trobar-nos amb gent molt diferent a nosaltres amb altres mentalitats, però cal dir que tots vam ser un grup.

Els dies van passar molt ràpid. Suposo que això és la major conseqüència de la felicitat. El temps passa molt ràpid quan fas allò que t'agrada amb persones que aprecies. No hi havia plans, era simplement gaudir del temps i la companyia fent diferents activitats, ja fos anar de turisme, fer un còmic, pintar la paret amb un "graffiti" molt artístic... A més, vam anar d'acampada tres dies. L'experiència d'escoltar les històries de tots aquells participants va ser el més enriquidor del viatge; remuntar-nos a temps llunyans amb una realitat tan divergent a l'actual.

Podem dir que el viatge queda lluny, després d'un intens estiu sembla que ja no ho recordem, però no és així. Tots aquells que han tingut l'oportunitat d'anar-hi m'entendran. Pels futurs viatgers vull dir que gaudiu el moment, que aprofiteu l'oportunitat i que guardeu els moments al mateix lloc que jo; en una petita caixa bombejant, el cor; aquella regió

misteriosa i desconeguda on guardes tot allò que quan hi penses, somrius.

Clara Marín

Si pregunten què em vaig dur de l'intercanvi a Rivoli, els diré que coses que no caben a les butxaques. Si m'ho pregunten, els diré que em vaig endur coses que pesen massa i són massa grosses per dur-les a les butxaques. Si em pregunten, els diré que tinc les butxaques petites. Els diré que no em cabien les experiències que vaig viure, perduda sense passaport. Els diré que vaig fer amics que recordaré durant molts anys, que em vaig endur poemes i cançons i el gust dels dolços d'altres països. Si pregunten que em vaig endur, els diré que hi vaig ser feliç.

Maria Escura

En aquesta foto, els 5 *spanish*, que som l'Àlex, la Maria, la Clara, l'Andrea i jo estem amb un dels alemanys que també va participar en aquesta experiència, l'Alessandro. Ens trobem en una de les places més boniques de Torino, una ciutat a prop de Rivoli. El dia que vam passar a Torino va ser un dia genial, ja que vam poder relacionar-nos molt més amb els participants dels altres països. En definitiva tant el dia a Torino com tota aquesta experiència a Itàlia va ser irrepetible.

Marcos Porras

Aquesta experiència ha estat increïble i inoblidable, i el fet de poder-la compartir amb un munt de persones d'arreu del món la fa totalment única i especial.

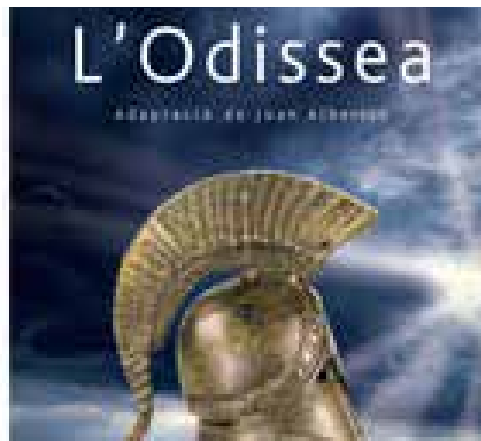
Durant aquells dies vaig aprendre moltíssimes coses, d'altres països i cultures, d'altres persones, del propi poble, de la història dels partisans... Però el millor que m'emporto d'aquest viatge són nous amics i el gran record de tots els moments que

L'Odissea d'Homer

UNA BIBLIOTECA PERSONAL I

Parla'm, oh Musa, d'aquell de mil cares, que féu mil viatges quan arrasà el castell i la vida sagrada de Troia...

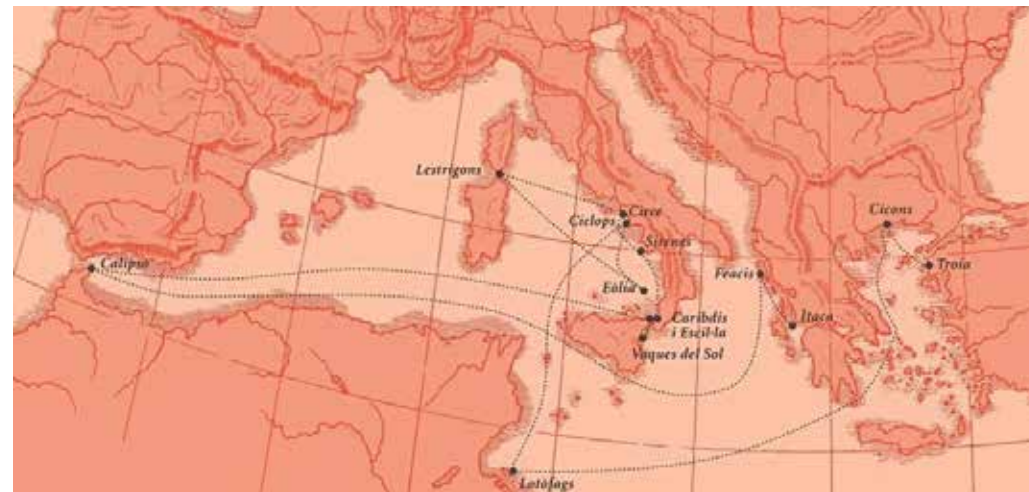
Des que el senyor Joaquín, el meu mestre de 7è d'EGB (l'equivalent del que és actualment el 1r curs d'ESO), va encomanar-me la passió pels llibres, n'he aplegat molts, i continuo fent-ho. Formen la meva biblioteca personal. A casa estan per tot arreu: a la sala d'estar, al menjador, al dormitori..., tot i que és a l'estudi on en tinc més. Alguns amics, quan hi entren i els veuen entaforats en les prestatgeries, somriuen sota el nas abans de suggerir-me un cop i un altre que em passi al llibre digital. Potser sí que tenen raó. He comprovat que llegir en tauleta o en llibre electrònic és bastant còmode. Sé que, si optés definitivament per aquest suport de lectura, no només podria portar a sobre moltes obres, a més estalviaria diners, alliberaria espai a casa i no hauria de dedicar temps a l'enutjosa feina de treure la pols als llibres. La pega és que els deixaria de tenir allà, a tocar de mà (o de vista), envoltant-me, cridant-me amb la seva presència física cada cop que em prenc

un descans i els miro com qui contempla les estrelles, els planetes i els satèl·lits d'una atapeïda galàxia. De fet, són ben bé això, una part de la galàxia Gütemberg, la galàxia dels llibres, tan real com la Via làctia. Admiro les persones que els van escriure perquè, en fer-ho, van contribuir a ampliar l'univers mental de l'espècie.

A casa, els llibres estan per tot arreu: a la sala d'estar, al menjador, al dormitori...

Els llibres de la meva biblioteca em criden i jo responc sempre que puc. N'hi ha que els vaig comprar fa anys perquè em van semblar interessants i esperen pacientment el seu torn. N'hi ha que els vaig llegir una vegada i no crec que els torni a llegir mai més; els conservo pel que van suposar per a mi en el seu moment. Altres, els he començat diverses vegades i encara no els

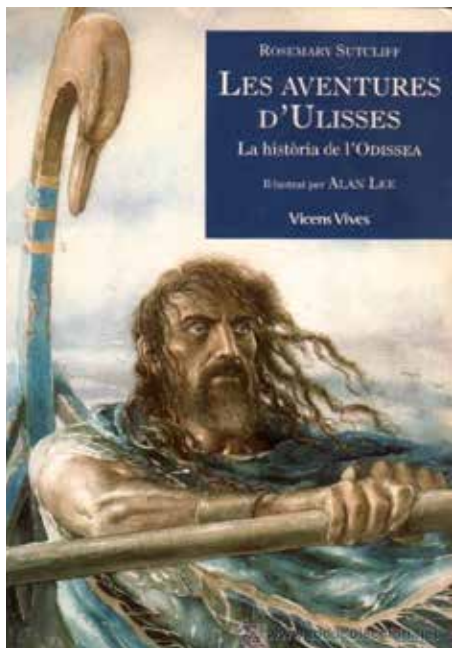

he acabat; són llibres exigents que demanen temps, paciència i un lector o una lectora madurs. Sé, perquè ho he experimentat sovint, que quan aconseguixi fer front al repte intel·lectual que suposen em proporcionaran una enorme satisfacció. N'hi ha alguns als que torno de tant en tant; llibres inesgotables que es fan rellegir total o parcialment perquè sempre il·luminen i apassionen; llibres que, d'alguna manera, contenen l'essència de molts altres llibres, fins i tot d'alguns que encara estan per escriure. A la majoria, els entesos els han penjat l'etiqueta de clàssics o d'obres mestres (chef-d'oeuvre, en francès) i els currículums escolars els han convertit en matèria d'estudi o en lectura obligatòria, res pitjor per incitar la gent a llegir-los i assaborir-los com cal.

En aquest article i en d'altres que aniran apareixent a Xarpants, voldria presentar-vos

alguns d'aquests sols de la galàxia Gütemberg amb el propòsit que us animeu, si més no, a acostar-vos-hi, a llegir-ne algun dels seus passatges i, tal vegada, a incorporar-los a una altra possible biblioteca personal, la vostra. Que hagi escollit l'Odissea per començar respon a dos fets recents: una conversa amb un company de l'Escola i la lectura compartida amb el Samba, alumne de 2n d'ESO, d'una adaptació del text.

L'Odissea és una epopeia grega, un extens poema que narra les gestes d'un heroi anomenat Ulysses o Odisseu,

país: la síndrome d'Ulisses. Qui la pateix sent una profunda nostàlgia per la terra natal que no li permet d'adaptar-se al lloc on viu. De fet, el mot nostàlgia prové de νόστος (nostos), una paraula grega que significa retorn a la pàtria, així que, etimològicament, nostàlgia vindria a significar si fa no fa el dolor que causa el desig de tornar a la pàtria, i qui diu pàtria, diu familiars, amics, paratges de la infantesa i de la joventut, etc.

Des de la seva creació fins a dia d'avui, l'Odissea ha estat escoltada i llegida per milions de persones de tot el món.

L'argument de l'obra es podria resumir així. A la petita illa grega d'Ítaca, de la qual és rei Ulisses, ningú no sap què se n'ha fet, de l'heroi. Va partir amb els seus homes per assetjar amb d'altres grecs una ciutat de l'Àsia Menor anomenada Troia. Han passat més de deu anys des de llavors i encara no ha tornat. Com tothom creu que ha mort, molts pretendents han començat a cuinar la seva dona Penèlope perquè esculli un nou marit. Penèlope s'inventa diferents pretextos per anar endarrerint l'elecció i guanyar temps, com ara teixir un vel fúnebre per Ulisses que teixeix durant el dia i desfà a la nit. Telèmac, fill d'Ulisses, no suporta més la situació i decideix partir a la recerca del pare.

Mentre tant, Ulisses arriba nedant al país dels civilitzadíssims feacis després d'haver naufragat un cop més. Allà és atès per Nausícaa, filla del rei Alcínoos. En un banquet posterior a una competició de llançament de disc que Ulisses guanya, un aede canta un poema sobre com els grecs van aconseguir expugnar Troia gràcies a l'enginy d'Ulisses. Aleshores Ulisses revela la seva identitat i relata les seves aventures després de sortir de Troia amb les seves naus: el seu pas pel país dels ciclops, dels lotòfags i, més tard, pel dels Cíclops, on va estar a punt de ser víctima, com alguns dels seus homes, del feroç Políem; continua parlant de l'illa d'Èol, on estan encadenats els vents, i la dels lestrigons, caníbals que es van cruspir molts dels seus homes, i la de Circe, una fetillera que va convertir els seus companys en porcs. Seguidament explica el seu desembarcament en el país dels cimeris i com s'ho va fer per poder escoltar les meravelloses i mortíferes veus de les sirenes abans que el déu solar Hèlios s'enfuriés més amb els homes d'Ítaca i provoqués la destrucció definitiva de la seva minvada flota deixant-lo a ell com únic supervivent. El relat d'Ulisses inclou altres fets extraordinaris, com una visita al món dels morts o la seva estada a la cova de la nimfa Calipso, des d'on ha arribat al regne dels feacis.

Clásicos de Grecia y Roma
Alianza Editorial

Enllestit el relat, els feacis porten Ulisses a Ítaca, on es presenta disfressat de captaire. El que allà passa a continuació es digne d'una pel·lícula de Quentin Tarantino o d'un episodi de Jocs de trons.

L'Odissea es pot llegir com una excel·lent novel·la d'aventures (així la vaig llegir jo la primera

vegada, als 16 anys) però és molt més que això. El viatge d'Ulisses és un viatge simbòlic, és el viatge de la vida guiat per uns determinats valors que eren fonamentals per als antics grecs i que continuen essent vàlids per als homes i les dones del s. XXI: la fidelitat als orígens, l'estima a la família i a la terra natal, la valentia i la resistència enfront de l'adversitat, el compromís amb els companys, el desig de conèixer i d'anar sempre més enllà... Per als antics grecs, l'Odissea explicava què era ser humà i civilitzat (és a dir, grec) i què no. Civilitzats són els hospitalaris i cultivats feacis, bàrbars són els lestrigons; inhumà és el terrible Polifem, humà aquell home enginyós, amb virtuts i defectes, que tan feia de guerrer com de rei, espòs, pare, fuster o navegant, anomenat Ulisses. És tan humà que, quan la nimfa Calipso, que s'ha enamorat d'ell, li proposa que visqui per sempre més amb ella deslliurat de la mortalitat, ell li respon que s'estima més retornar amb la seva família i els seus paisans, encara que això suposi patir calamitats i enfrontar-se a la vellesa i a la mort.

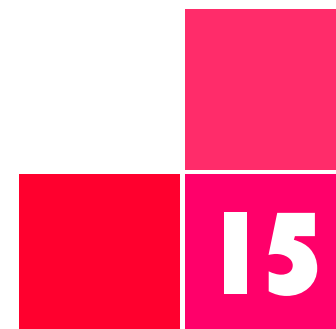
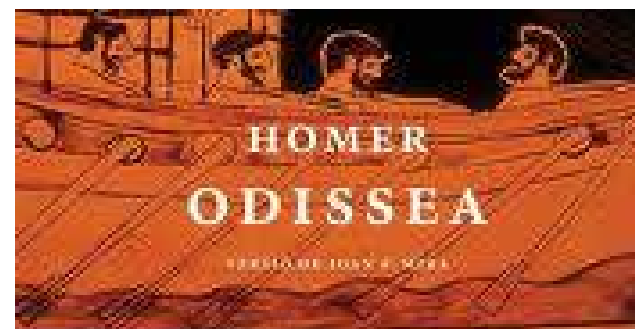
El viatge d'Ulisses és un viatge simbòlic, és el viatge de la vida.

El Samba està llegint l'Odissea en una versió adaptada de fàcil lectura de l'editorial Castellnou, col·lecció Kalafat. L'editorial Vicens Vives en té una altra a la

col·lecció Aula de Literatura molt ben feta i il·lustrada, idònia per a lectors adolescents. Per a nens recomano L'Odissea explicada als infants de l'editorial Edebé, que és una preciositat. Crec que els tres llibres tenen també versió en castellà. Si voleu anar directament al text d'Homer, la traducció en català més recomanable al meu entendre és la recent de Joan Francesc Mira, a l'editorial Proa, i en castellà, la de García Gual, a l'editorial Alianza. Si voleu fer un tast de l'obra, llegiu l'episodi de Polifem, un autèntic plaer.

Máximo Sancho

Nous alumnes

A tots i a totes, nens i nenes, nois i noies, que heu arribat aquest curs a l'Escola Sant Gervasi us donem la benvinguda, tot desitjant-vos una enriquidora estada al centre. Esperem

que aquí descobriu l'entusiasme pel coneixement, els valors de l'amistat i la participació, la passió per la vida i tot allò que pugui ajudar-vos a posar els fonaments d'una vida plena. Benvinguts!

NOUS ALUMNES EDUCACIÓ INFANTIL

Nous alumnes Educacio Infan...

NOUS ALUMNES EDUCACIÓ PRIMÀRIA

Nous alumnes Primaria - Xarp...

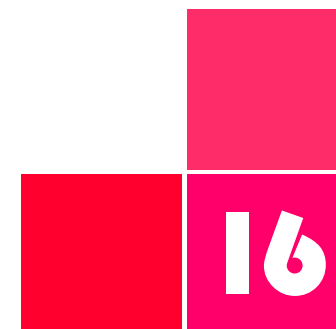
NOUS ALUMNES ESO

Nous alumnes ESO - Xarpants

NOUS ALUMNES BATXILLERAT

Nous alumnes Batxillerat - Xar...

Presentació dels equips de bàsquet i volei

Un dels objectius que any rere any ens plantejem des de la secció de basquetbol i voleibol és la de fomentar, promoure i potenciar el sentiment d'unitat, companyerisme i família entre jugadors/es, entrenadors/es, pares, mares i qualsevol persona involucrada en el nostre esport.

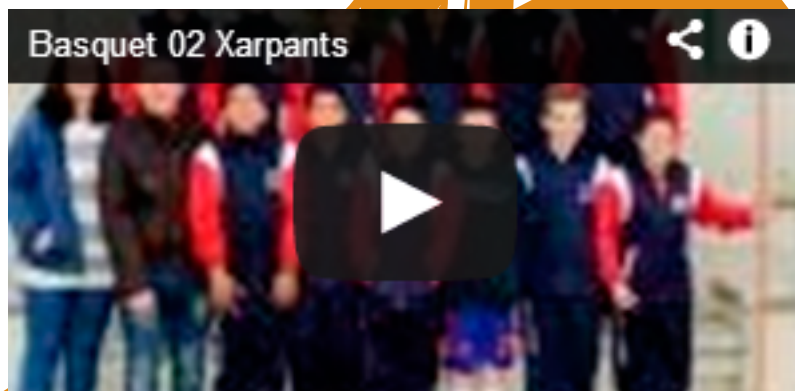
E Així doncs, i gràcies al suport incondicional tant de l'AMPA com de l'equip directiu de l'Escola, el dia 24 de novembre hem presentat tots els nos-

tres equips, els equips de bàsquet i voleibol que aquesta temporada participaran en les lligues federades.

La trobada va començar amb la convocatòria dels equips per fer-se la fotografia oficial, la que es pot veure en el vídeo que teniu a continuació. Posteriorment, es va dur a terme la Cerimònia de Presentació que va omplir d'esportistes la pista blava i, les grades, de les seves famílies. Els equips van desfilar juntament amb els seus entrenadors i entrenadores i, a continuació, la Directora de l'Escola, l'Àngela Calzada; el responsable del

Club de Bàsquet, el Carles Paredes; i la responsable del Club de Voleibol, la Mireia Carreño van pronunciar els seus discursos a tots els assistents. Finalment, es va disputar, en el pavelló taronja, el partit de bàsquet de 2a Catalana Masculina que va enfrontar els equips de l'Escola Sant Gervasi i la UE Sant Cugat.

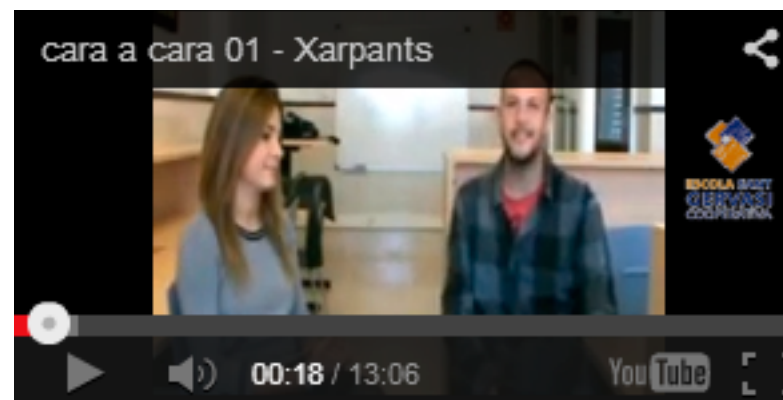
Responsables equips de bàsquet i voleibol

Cara a cara

Cristina Pérez vs Iván Flores

En aquesta secció ja mítica de Xarpants, dos companys de tota la vida es troben cara a cara per comprovar aquesta gran veritat: que sempre podem descobrir aspectes desconeguts en l'altre, encara que ens sembli que ens el coneixem de memòria. Cristina versus Ivan, Ivan versus Cristina en un nou format audiovisual.

Els Clubs de lectura

L'activitat dels Clubs de Lectura que porta a terme l'Escola Sant Gervasi té un creixement continu cada curs. Augmenten cada any els en cursos on s'ofereix l'activitat, els lectors i els monitors.

El Club de Lectura és el moment de trobada de persones que tenim interès pel fet lector i que ens agrada compartir les nostres opinions amb els altres. La nostra opció no és llegir fenòmens editorials sinó alguns títols de contrastada qualitat i altres virtuts com: temàtica que inciti la reflexió, caracterització profunda de personatges complexos, acció amb connotacions morals, etc. Fugim de llibres extremadament llargs que puguin diferenciar molt el ritme de lectura de cada un dels membres del Club.

La filosofia del Club és, en col·lectivitat, ajudar-nos amb aquest petit compromís a aconseguir moments de lectura que desitgem, enriquir-nos mútuament la lectura, passar uns bons moments i gaudir tots plegats.

Els Club de lectura es presenta com una activitat extraescolar que oferta el Centre per a lectors voluntaris. Les reunions es realitzen quinzenalment però els monitors mantenen contacte continu amb els lectors de forma personal, a través del correu i amb diversos blogs o wikis.

El funcionament de l'activitat implica la lectura a casa dels llibres proposats en format paper o digital i les activitats de contextualització, animació i reflexió sobre el text que es fan durant les trobades a la biblioteca del centre amb un ambient molt distendit i agradable. A les sessions presencials fem comentaris i anàlisis conjunt de les lectures, activitats d'animació i d'anticipació del què ens queda per llegir.

Les activitats dels Clubs de Lectura es duen a terme amb una

finalitat lúdica i didàctica, amb la intenció de fer passar als alumnes una bona estona i fer-los més amena la lectura. Algunes d'aquestes activitats impliquen la visita de persones especialistes sobre el tema, sortides o un taller creatiu. Per ambientar la lectura de La Caverna vam fer un taller de ceràmica, hem convidat a un especialista índia per contextualitzar El dios de las pequeñas cosas, fem un taller de rebosteria per entendre la situació a la cuina de la protagonista de Como agua para chocolate, fem una sortida a Elna amb l'escriptora Assumpta Montellà i participem en una exposició per viure profundament el missatge del llibre La maternitat d'Elna ...

Els Club de lectura es presenta com una activitat extraescolar que oferta el Centre per a lectors voluntaris.

Els llibres es llegeixen en règim de préstec. Els monitors dels diferents grups són alumnes de Batxillerat o exalumnes que participen voluntàriament.

La monitora de 5è i 6è és Alba Castilla, exalumna. El grup de monitors de 1r i 2on d'ESO està format per alumnes de Batxillerat: Sandra Cesáreo, Anna Antón, Marina de la Cruz, Sofía Fernández, Ona Fontanet i Víctor Vilàs.

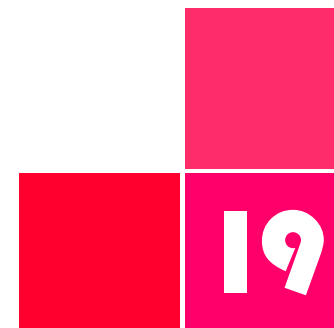
La Biblioteca cohesiona i organitza la tasca dels monitors. Els títols dels llibres que es llegiran a

cada un dels nivells es seleccionen entre el conjunt de monitors buscant llibres curts, de gèneres i temàtiques diferents. Els monitors són els que preparen les activitats durant l'estiu i dirigeixen les trobades al llarg del curs.

Els Clubs de Lectura estan concebuts com una de les activitats promogudes per l'Escola de relació entre els Petits i els Grans del Centre. Els monitors són de Batxillerat i organitzen les lectures dels alumnes de Primària i primers cursos de l'ESO. De la mateixa manera els grans organitzen l'Hora del conte pels petits. Els petits de Preescolar i Cicle Inicial decoren la Biblioteca amb les seves macroobres pictòriques d'autors famosos.

Els participants dels Clubs de Lectura són els que entreguen els premis literaris de Sant Jordi, una de les activitats importants de les celebracions de la Festivitat de Sant Jordi al Centre.

Les activitats realitzades a cada sessió estan programades per conèixer i treballar un conjunt de tècniques literàries evolutives d'una forma dinàmica i agradable.

L'activitat s'oferta actualment als cursos de 5è, 6è, 1r d'ESO, 2n d'ESO i Pares amb la lectura dels següents llibres:

- 5È** ▪ *Olsa*
 - *El cas del macarró gratinat*
 - *Ser nen no és tan fàcil* (8) Ed. Edebé
- 6È** ▪ *Vols ser el nòvio de la meva germana?*
 - *Momo*
 - *La captura*
- 1R ESO** ▪ *La leyenda del rey errante*
 - *Una noia normal s'ofereix de cangur*
 - *Detective esqueleto*
 - *Qué blanca más bonita soy!*
- 2N ESO** ▪ *Tobi Lolness*
 - *El jardí secret*
 - *Cavall de guerra*

Llegir és vital

Un dia sense llegir és un dia perdut. Aquesta frase la vaig veure escrita a la portada d'un llibre que em vaig comprar. Venia en un full separat, i vaig decidir enganxar-la a la paret. Des d'aquell dia mai no vaig anar a dormir sense llegir. Qualsevol cosa, el que sigui: un article, una novel·la o un trosset del llibre del Club de Lectura dels nens.

Sempre es diu que els principis costen, i això ho vaig notar al primer Club de Lectura. Era el curs escolar 2011-2012, quan encara era alumna de l'Escola. La Glòria Campoy va passar per les classes preguntant qui vola ser monitor del Club de Lectura, i jo no ho vaig dubtar ni un moment. Érem uns vuit voluntaris i ens vàrem preparar la primera sessió amb molta il·lusió. Però el nombre de lectors apuntats no va ser gaire elevat.

Però quan caus, t'has de tornar a aixecar, i és que dels errors s'aprèn. És per això que l'any següent es va tornar a posar en

marxa, aquest cop només amb dues monitores, la Sara i jo. Aquest cop vaig iniciar aquesta aventura com a exalumna de l'Escola, amb el pensament que aquesta experiència funcionés. I ha funcionat: és el segon any que sóc monitora del Club de Lectura de Sisè i el primer de Cinquè.

El que el Club de Lectura els vol fer veure és que un llibre sempre diu quelcom que ens ensenya alguna cosa.

Recordo que el primer dia del Club els vaig llegir la frase següent: "Llegir és com navegar en un oceà de coneixement... per no seguir navegant en el pantà de la ignorància". Crec que els alumnes no la van acabar d'entendre, o no li van trobar un significat. Però estic segura que algun dia, sense ells voler-ho, l'entendran. Mentre, el Club de Lectura els ajuda a trobar el significat d'aquesta frase. I és que l'objectiu principal del Club de Lectura és viure la lectura d'una manera diferent. Aprendre no és sempre avorrit, i això ho volem demostrar en el Club. Mentre busquen el significat d'aquesta frase, s'ho passen bé, i el més important, aprenen. Aprendre a fer millor un resum, a analitzar un personatge, a entendre la lectura, a aprendre d'una manera diferent... Aprendre a gaudir de la lectura. I és que un llibre, sigui el que sigui, és molt gran, és un tresor. I això ho explicaré amb un exemple:

Cartas cruzadas, de Markus Zusak. Narra la història d'Ed Kenedy, un taxista que un bon dia rep unes cartes de pòquer amb uns missatges. Aquests missatges li van canviar la vida, li van obrir els ulls. Algú li estava transmetent. A nivell personal, trobo que aquesta és la definició perfecta de llibre. Un intercanvi de cartes entre l'autor i el lector, un intercanvi de missatges que faran que pensem, que sentim, i que fins i tot, visquem el que es narra.

Lògicament a un nen de deu anys no li puc explicar això, ja que no ho entendria. Per a molts d'ells la lectura, a aquesta edat, no té cap sentit, és simplement la narració d'una història. El que el Club de Lectura els vol fer veure és que un llibre sempre diu quelcom que ens ensenya alguna cosa. I és per això que el Club de Lectura els vol fer entendre que llegint s'aprenen moltes coses. I és que en aquesta vida, mentre més sàpigues, més fàcil ho tindràs. Per aquest motiu, i tornant al principi de tot plegat, un dia sense llegir és un dia perdut.

Percepcions al club

El Club de Lectura de pares és una experiència molt gratificant. És il·lusionant trobar-nos un conjunt de pares molt esperançats amb la lectura del llibre, fer activitats divertides, realitzar tallers (ceràmica, rebosteria, sortida a Elna, etc) per contextualitzar la lectura, reflexionar, debatre, compartir opinions, etc. En conjunt, gaudim llegint i especialment, trobant-nos.

Els pares no tenim gaire temps de llegir per les nostres responsabilitats i activitats súper diverses. Fem un gran esforç per reservar aquest dia de trobada conjunta, els dimecres a les 19.00 h, que hem de defensar contra les múltiples propostes d'activitats que hem de fer. Però quan marxem, després d'haver reflexionat conjuntament amb tots els pares, estem segurs que hem aprofitat el temps i hem fet bé renunciant a banys, sopars, parcs i altres activitats com veure el futbol de la Champion's.

Els pares un gran esforç per reservar aquest dia de trobada

Els tallers per contextualitzar la lectura, com el de ceràmica que vam fer per La Caverna de Saramago, són fantàstics. No dominem la tècnica però podem riure i crear tots junts.

Aquest curs hem tingut la visita de Deepti Golani, una dona de la

Índia, professora d'hindi, economista i esposa. Ens ha portat fotografies de la zona de Kerala, on està situada la novel·la de *El dios de las pequeñas cosas*. També ens ha parlat sobre les castes, el comunisme, la religió cristiana, la situació de la dona, etc, al seu país, no obviat la seva opinió més personal. En la mateixa sessió van aprendre a posar-nos un sari i vam veure les seves tipologies i materials. Deepti va tenir el detall d'escriure'ns els nostres noms en Hindi.

Com el proper que comencem a llegir és *Como agua para chocolate*, on l'art culinari és protagonista de l'acció, farem un taller de rebosteria. Per contextualitzar La maternitat d'Elna, viatjarem fins Elna i les platges on va estar el camp de concentració d'Argers amb l'assumpta Montellà, l'autora, que ens farà una visita guiada i compartirà el dia amb nosaltres. També visitarem l'exposició de la Maternitat d'Elna a les instal·lacions de l'Ajuntament de Mollet.

Com veieu, llegim, treballem, reflexionem, però també ens ho passem molt bé.

El Príncep i la princesa

Tot seguit us oferim el conte amb què Ona Camarero, actual alumna de 3r de Primària, va obtenir un premi en el passat concurs de Sant Jordi. Per un error de composició de pàgina, se li va assignar una fotografia que no corresponia a la seva identitat. Ens sap molt de greu. Per intentar compensar l'error, tornarem a incloure el text (amb la foto exacta) en el número de fi de curs, que anirà imprès en paper.

Fa molts i molts anys, en un poble molt petit, hi havia una bruixa que va fer una maledicció i per desfer-se de l'encanteri havien de trobar l'amulet de la bona sort.

Un dia, un príncep espavilat va decidir anar a buscar l'amulet i l'endemà estava a un pam de trobar l'amulet i, camina que caminaràs, en va trobar una part però l'altra part no. La primera part la va guardar i, camina que caminaràs, va trobar l'altra part i va anar corrents fins al castell.

El rei va ajuntar les parts de l'amulet i es va desfer l'encanteri, però ell havia de destruir la bruixa. La va destruir i el rei li va donar la mà de la princesa i es van casar. Van tenir un fill i una filla molt bonics i la reina estava molt contenta. La reina va sortir a la tele i van ser feliços i van menjar anissos.

Ona Camarero, 3r de Primària

la revista de l'Escola Sant Gervasi

